

D. Merkulov

COGNITIVE AND EMOTIONAL IMPACT OF EDITING TECHNIQUES ON VIEWER'S PERCEPTION IN THE DIGITAL AGE

Д. Меркулов

КОГНІТИВНИЙ ТА ЕМОЦІЙНИЙ ВПЛИВ МОНТАЖНИХ ТЕХНІК НА ГЛЯДАЦЬКЕ СПРИЙНЯТТЯ В ЦИФРОВУ ЕПОХУ

Editing in cinema and digital media serves a technical function and is a powerful tool for manipulating attention, emotions, and cognitive perception. In an era of information overload, algorithmic content selection, and decreasing average video duration, editing techniques that capture attention, evoke emotional responses, and influence cognitive processes have become particularly crucial.

The structural composition of a shot determines how viewers perceive information and where they focus their attention. Research in neurocinematics confirms that certain types of editing — such as rapid editing, associative editing, and “invisible editing” — stimulate activity in different brain regions, affecting emotional engagement and cognitive information processing. Short shots and frequent cuts increase cognitive load, intensifying the sense of dynamism and arousal.

On video platforms such as TikTok, Instagram Reels, and YouTube Shorts, the prevalent use of rapid editing has established a trend toward reduced attention spans. For instance, TikTok clips lasting 15 to 30 seconds often contain between 30 and 50 cuts, effectively maintaining viewer engagement.

“Invisible editing” helps create the illusion of continuity, enhancing immersion in the narrative. A striking example is the film *Birdman* (2014), which is edited to appear as a single continuous shot, generating a sense of direct presence within the story.

Editing is one of the key factors shaping the emotional tone of video content. Through pacing, shot composition, and shot duration, directors can convey various emotional states, such as tension, joy, anxiety, or sorrow. The use of long takes fosters an immersive and calming atmosphere. In contrast, fragmented, chaotic editing (jump cuts) creates a sense of unease, a technique frequently employed in psychological thrillers and horror films. For instance, in *Whiplash* (2014), rapid editing intensifies the protagonist's sense of pressure and psychological distress.

By juxtaposing different images, Associative editing evokes subconscious associations in viewers, amplifying the emotional impact of a scene. One of the most famous examples is the Kuleshov effect, where a neutral facial expression takes on new meaning depending on the accompanying shot. This technique is widely used in modern advertising and film trailers to enhance emotional engagement.

Color editing is crucial in creating contrasts between scenes and shaping emotional perception. For example, in *Mad Max: Fury Road* (2015), desert scenes are characterized by a warm, saturated color palette, while nighttime scenes adopt cold blue tones, clearly distinguishing different emotional atmospheres throughout the film.

In the digital age, editing techniques have taken on a new dimension. Video platforms utilize algorithms to curate content, and editing decisions increasingly account for these factors to optimize viewer engagement. Interactive editing in VR and AR technologies enables adaptive storytelling, where scene sequences can change based on viewer choices. For instance, the audience can directly influence the narrative in the interactive film *Black Mirror: Bandersnatch* (2018), creating a unique and personalized viewing experience.

Moreover, media literacy has become increasingly important, as manipulative content and fake videos frequently employ editing techniques to distort information. Political campaigns, for example, often leverage deepfake technology and manipulative editing to construct misleading narratives, making critical evaluation of audiovisual content an essential skill in the modern media landscape.

Thus, editing techniques serve not only as a tool for narrative construction but also as a crucial means of influencing how information is consumed. Understanding these mechanisms is essential for content creators and audiences who seek to critically engage with visual media and recognize the impact of visual manipulation.

Б. Фарафонов

РИТМІЧНИЙ МАЛЮНОК РОЗВИТКУ ДІЇ В ЕКРАННОМУ ТВОРІ

B. Farafonov

RHYTHMIC PATTERN OF ACTION IN A FILM

1. Ритм — це інструмент, завдяки якому ми діємо в певному ставленні за певними ознаками (сила, тривалість тощо) до реальності — чергування і співвідношення викликів і реакцій, дій та протидій.

2. Ритм існування у світі як ознака сприймання світу, в якому ми перебуваємо. Мірність ритму як швидкість реагування.

3. Помірність як ознака узгодженості, знайденого оптимального співвідношення стосунків «суб'єкт — об'єкт» в обох напрямках — суб'єкта до об'єкта та об'єкта до суб'єкта. Інші варіанти вказують на не оптимальність стосунків, на їх конфліктність, приховану або явну.

4. Помірний ритм — не великий і не малий, він не має відхилень від середнього рівня, середньої норми, де середня норма — це можливість неквапливого сприймання та обдуманого реакції.

5. Чи є поняття «помірний ритм» та «заспокійливий ритм» синонімічними поняттями за своєю сутністю? Заспокійливий ритм, з медичної точки зору, це такий, коли кожен видих удвічі довший за вдих. Повільна музика із 10-секундними циклами (ритмічними блоками), що повторюються, має заспокійливий вплив на слухачів, позаяк це відповідає 10-секундним природним хвилям артеріального тиску. А внутрішній спокій вказує на врівноваженість реагування на подразники навколишнього світу.

6. Мистецтво, як емоційна реакція на оточуючу митця дійсність, не може спиратися на помірний ритм в процесі сприймання мистецького твору.

7. Ритм — це патерн (шаблон) регулярних або не регулярних імпульсів, організованих у часі. Відповідно, частота зміни зображень створює відчуття ритму (мірного, помірнього, рівномірного).

8. Творення ритму в візуальній оповідній послідовності є достатньо складним процесом, у якому беруть участь часові параметри зображень (довжина шматків), їх візуальний жанр (просторові, портретні, жанрові), швидкість руху об'єктів в кожному зображенні та напрям руху, як у кожному зображенні, так і в їх групі. В якості найменших груп виступають монтажні фрази. Невипадково Сергій Ейзенштейн вказував на те, що творення монтажної послідовності фільму (зараз ми про це кажемо як «оповідної послідовності аудіовізуального твору») йде за